

ŞİMDİ BURADASINIZ

ŞİMDİ BURADASINIZ

21 Şubat/February - 25 Mart/March 2017

Küratörler / Curated by
Seval Şener & Tuçe Erel

Sergi Düzenleme / Exhibitors
Hazal Ünsal

Grafik Tasarım / Graphic Design
Veysel Şaylı

Fotoğraflar / Photography
Erdal Duman

Bu kitapta yer alan tüm görsellerin ve yazıların sorumluluğu,
aksi belirtilmediği sürece, eser sahiplerine ve yazarlarına aittir.
Yayımlanan yazılardan alıntı yapmak, kaynak göstermek
koşulu ile serbesttir.

Mutlukent Mah. 1920. Cad. No:59 Çayyolu - Ankara
T: (312) 241 04 44 www.artesanat.org

NOW
YOU ARE
HERE

Küratörler / Curated by
Seval Şener & Tuçe Erel

Sanatçılar / Artists
Kerem Ozan Bayraktar
Eda Gecikmez
Sibel Horada
Evrin Kavcar
Esra Oskay
Elvan Serin
Seval Şener
Mürüvvet Türkyılmaz
Özlem Ünlü

ARTE HAKKINDA

Arte İnşaat, 2001 yılındaki kuruluşundan bu yana vizyonlarından ödün vermeden, sektörde hızla gelişerek ilerleyen güvenilir ve başarılı bir isim haline gelmiştir. Konut, turizm, eğitim ve sağlık sektörü yapılarında marka haline gelen ve pek çok proje üreten Arte İnşaat, müşteri beklentilerinin ötesine geçmeyi ve her zaman daha fazlasını sunmayı ilke edinmiştir.

Arte, şehrin mimarisinin bir parçası haline gelen yapılarında kaliteyi ön planda tutarken, deneyimli ekibiyle “Ufukta Genişlik, Hedefte Büyüklük” prensibine sadık kalmakta; sınırlarını her geçen gün genişleterek yaratıcı, yenilikçi ve güvenilir işlere imza atmaya devam etmektedir.

ARTE Yönetim Kurulu Başkanı İrfan GÜRLER’in öncülüğünde kurulan ARTE Sanat, Ankara ‘da yeni bir Güncel Sanat Merkezi olma iddiasındadır.

Arte Sanat Danışma Kurulu
Ayşe Sibel Kedik
Erdal Duman
Şevket Arık

Arte Construction, since its foundation in 2001, has become a reliable and successful figure in its sector by rapid development without compromising its visions. Arte, produced various projects and became a brand in housing, tourism and health sector constructions, adopted accessing beyond costumers’ expectations and offering more always as a principle.

Arte, prioritizing quality in its constructions, those have become a part of architecture of the city, is always true to its principle of “Wideness in Horizons, Greatness in Objectives”, is always extending its limits day by day, and breaking grounds with innovative and reliable works.

ARTE Art, that has been established under leadership of İrfan GÜRLER, Chairman of the Board of ARTE, purports to be a new Modern Art Center in Ankara.

Arte Art Advisory Board
Ayşe Sibel Kedik
Erdal Duman
Şevket Arık

ABOUT ARTE

ARTE SANAT MANİFESTO

Sanat; Direnen bir şeydir, nitekim direniş de bugün sanatın meselesidir. Direnen bir şey, bir tür istikrara, sağlamlığa sahiptir. Mantıksal tutarlılığı ve bütünlüğü olan, mantıksal bir denklem gibi. Yeni bir olanağın yaratılması, her zaman şaşırtıcı bir şeydir. Bir yıldız kadar yükseltilmiş, çünkü yeni bir olanak yeni bir yıldız, yeni bir gezegen, yeni bir dünyadır. Dünyayla kurulan yeni bir duyumsal ilişki gibi. Siz bu mümkün olmayan şeyin olanağını yaratmak zorundasınız. Sanatsal yaratımın en önemli meselesi budur. Dolaşım, iletişim, piyasa vs. faaliyetlerinde hep olanaklar gerçekleştiriliyor, olanakların sonsuzca gerçekleştirilmesi söz konusu. Ama olanaklar yaratılmıyor. Dolayısıyla bu aynı zamanda siyasî bir mesele, çünkü siyaset yeni bir olanağın yaratılması demektir. Burada bir olanağı hayata geçirmekten bahsetmiyoruz, yeni bir olanak yaratmaktan bahsediyoruz.*

ARTE SANAT ; sanatın varoluş hakikati ni sahiplenilen bir duyarlılıkla, yeni bir kimlik inşa etmek ve yeni olanaklar yaratmak düşüncesiyle, kurumsal yapısı temelinde kolektif işbirliğine dayalı bir oluşum hedeflemiştir. Sanatın 'özel' alanını genişletmek, var olan sürecin bir parçası olmak, kendi temelinde bir sorumluluk ve direnç noktası belirlemek arzusuyla, öncelikli bir konum ve çekim alanı olmak iddiasındadır. Evrensel ve güncel olana algıları açık, geleneksel ve modern arası geçişleri kabullenen, deneysel ve değişken üretimlerin sunumunu önemseyen, mekânı fonksiyonel olarak değerlendirilebilen bir yaklaşımı önemser. Mizacını var olan diğer dinamiklerle kuracağı bağlarla geliştirmek, sürecini eylemsel ve dinamik kılmak ve yeni olanaklar yaratmak için süreklilik ilkesini benimser.

Etkinlik sürecinde, güncel sanat ortamının dinamik yapısını deneyimlemiş bir danışma kurulunun belirlediği bir faaliyet yöntemi esas alınmıştır. Sürekli iletişim ve paylaşım ilkesine açık olan bu yapı, her türlü işbirliğini önemseyen bir anlayış içinde, kolektif veya bireysel proje esaslı çalışmaları değerlendirecek ve gerçekleşmesine katkı sağlayacaktır.

Şevket ARIK

*Alain Badiou, "Fifteen Theses on Modern Art" (quotation)

Art is something resisting, thus, resistance is also a question in today's art. Resisting things has some sort of stability and robustness. Such as a logical equation with logical consistency and integrity. Creating a new possibility is always surprising. Raised as much as a star, because a new possibility is a new star, a new planet an new world. A new sensorial relationship, built with the world. You have to create possibility of the impossible. This is the biggest question of artistic creativity. Always possible are created in circulation, communication, market etc. only eternal creation of possibles is in question. However, possibilities are not created. Therefore, it is a political question at the same time, because policy means creation of a new possibility. Here, we are not talking about putting a new possibility into practice, but we are talking about creating a new possibility*.

ARTE ART; with a sensibility owning the existential reality of art, and with an opinion of constructing a new identity and creating new possibilities, has aimed a composition based on collective cooperation on basis of institutional structure. It purports to be priority position and area of attraction with its desire to enlarge "its subjective" area, to be a part of existing process and to determine a point of responsibility and resistance on its own foundations. It gives importance to an approach, which has open perceptions to universal and actual, accepts passages between traditional and modern, minds presentation of empirical and variable productions and evaluates the space functionally. It adopts principle of continuity to improve its nature with relations to be established with other dynamics, to make its process imperative and dynamic and to created new possibilities.

In process of activity, a method of conduct, which is determined by an advisory committee that experienced dynamic nature of actual environment of art, is taken as foundation. This structure, that is open to principle of continuous communication and sharing, will value collective or individual project based works and contribute to actualize them with an understanding of caring all kinds of cooperations.

Şevket ARIK

*Alain Badiou, "Fifteen Theses on Modern Art" (quotation)

ARTE ART MANIFEST

ŞİMDİ BURADASINIZ

‘Şimdi Buradasınız’

Şu an bulunduğumuz yer bize ne anlatıyor?

Çevremize baktığımızda ne görüyoruz?

Dün gördüklerimiz ya da deneyimlediklerimiz bugün nerede duruyorlar, yarın nerede olacaklar?

Birey olarak içinde bulunduğumuz koşulları nasıl etkiliyoruz? Çevremizi nasıl değiştiriyoruz, dönüştürüyoruz?

Doğa ile kurduğumuz ilişkiyi en son ne zaman düşündük?

İçtiğimiz sudan yediğimiz ekmeğe kadar üretim ve tüketim süreçlerinin ne kadar içindeyiz?

Bu süreç içinde birey olarak etkimiz ya da katkımız ne?

Biz neredeyiz?

Tam olarak bulunduğumuz nokta bize ne ifade ediyor?

Buradayız, ama burası neresi? Burası ne?

Bu yazı yukarıdaki sorular eşliğinde sanat ve kültürel çalışmalar alanındaki tartışmalardan da yola çıkarak Antroposen kavramı ile ‘Şimdi Buradasınız’ sergisi arasındaki bağları kurmayı amaçlıyor.

İlk olarak kültürel alana yeni girmiş sayılabilecek bu kavramın ileri sürülüşünün kısa tarihine ve onun uzun tarihsel göndermesine bilim ve sosyal bilimler açısından bir giriş yapılacaktır. Sonrasında kavrama farklı eleştirel yaklaşımlarda bulunan kuramcılara atıf yapılarak sanatta Antroposen kavramının görünürlüğüne ilişkin çeşitli uluslararası sergilerden söz edilecek. Son olarak da sergiye davet ettiğimiz sanatçılarla kurduğumuz bağlantılar paylaşılacaktır.

Dünya nüfusunun artışında kritik eşik aşıldı. Bundan sonra daha da kalabalık olacağız. Şu an Dünya üzerinde hiç olmadığı kadar çok insan var ama birçok tür ve çeşit yok oldu, yok olmaya da devam ediyor. Bilim insanlarına göre 6. Büyük Soy Tükenmesi başladı. Enerji üretmek için doğal kaynakları hiç çekinmeden kullandık, kullanıyoruz. Bu süreci farklı açılardan değerlendiren birçok araştırmacı ve bilim insanı var. Bu araştırmaların son 15 yıl içinde birleştiği kavram ise, Yunanca’da ‘İnsan Çağı’ anlamına gelen ve 2000 yılında Crutzen ve Stoermer tarafından öne sürülen Antroposen.¹ Kavramın isim babaları Crutzen ve Stoermer’e göre insan eliyle Dünya’nın zemininde bırakılan iz derinleşti ve geri dönüşü olmayan zarar bu çağda oluşmaya başladı. Dahası bu çağ insanın kendini doğa karşısında çaresiz hissettiği, yıldırım, çığ, sel gibi doğal afetlerden korktuğu değil, kendi yaptıkları yüzünden afetlere yol açtığı bir çağ. Bu çağın başlangıcını belirlemeye yönelik araştırmalar ve

tartışmalar ise hâlâ sürüyor. Stoermer ve Crutzen bu çalışmalar üzerinden Holosen kavramının dışında bir ifade kullanılması gerektiğini ileri sürerek Antroposen kavramını önerdiler. Bilim insanları için insan eliyle doğa üzerindeki etkinin tartışılması yeni olmamakla beraber bir jeolojik çağdan diğerine geçtiğimiz vurgulanması yeni bir durum ve ‘şu an’ı belirlemesi açısından önemli. Kavram, Antroposen Çalışma Grubu (Anthropocene Working Group)² üyelerince gerçekleştirilen araştırmalar sonucunda Eylül 2016 yılında bir jeolojik çağ olarak kabul gördü.^{3 4}

Antroposen’in ne zaman başladığı üzerine farklı tartışmalar var. Spekülatif üç öneriden ilki insanlığın Dünya üzerindeki etkisinin ilk olarak tarım ile başladığı savı. William Rudiman’a göre Antroposen sekiz bin yıl önce tarım amacıyla Dünya üzerindeki büyük ağaçlık alanların yok edilmesiyle başladı. Antroposen kavramının isim babaları Crutzen ve Stoermer bu devri 18. Yüzyılın sonları, Sanayi Devrimi ve buharlı makinelerin icadı ile başlatıyor. Son görüş ise ilk atom bombası ve nükleer denemelerin başladığı 1940’lı yıllar.⁵

2008 yılından bugüne sanat alanında esin kaynağı olan ve sanatçı pratiğine doğrudan etkisi bulunan Antroposen kavramına eleştirel yaklaşan teorisyenler var. Örneğin Isabella Stengers⁶ Antroposen tezinin ileriye dönük olarak tüm bilim insanlarını ve araştırmacıları tek bir noktada birleştir-

me tehlikesi bulunduğunu belirtir. Donna Haraway⁷ ise Stengers ile benzer bir tavır içinde, kavramı üst tabakaya mensup entelektüel bilim insanları için anlamlı ama yerli halklar için bir karşılığı olmayan içi boş bir ifade olarak eleştirir. Antroposen yerine Chthulucene kavramını öneren Haraway, Gaia teorisinden de beslenerek Dünya'nın kendi kaotik yapısı içinde hep güçlü olduğu ve güçlü olmaya devam edeceği iddiasıyla insanlığın bu karmaşık Gaia sistemi içinde dönüştüren bir güç olamayacağını ileri sürer. İnsanlığın kendi tarihini yazmak için kullandığı Antroposen kavramına alternatif olarak önerilen Capitalocene kavramı ise gene Haraway tarafından sert bir dille eleştirilmektedir. Haraway, kapitalist sistemin ve hızlı teknolojik gelişmelerin etkisiyle iklim değişimi, tarım ve tohum sorununu açıklamak için kullanılan bu kavramı zayıf bulur. Medya ve arkeoloji konusunda bir uzman olan Jussi Parikka ise Antroposen terimini kendi türettiği Anthroscene kelimesi üzerinden eleştirir. Anthro (eski Yunanca'da insan) ile 'obscenity' (İngilizce müstehcenlik) kelimelerini birleştirerek türettiği kavram ile insanlığın, bilim, mühendislik ve yönetim gibi mekanizmaları kullanarak, ulus-devletlerin ve özel şirketlerin de sağladığı zeminle, Dünya'nın doğal kaynaklarını hiç çekinmeden kullanmasının uygunsuzluğunu vurgular.⁸

Antroposen kavramıyla ilgili sosyal bilim-ler ve sanat alanındaki tartışmalar jeoloji ve doğa bilimi alanlarına göre daha eleştirel ve şüpheci bir yaklaşıma sahip. İnsanlığın yarattığı bu travmanın özündeki ekonomik, sosyal ve politik alt yapıların da etkisini göz önüne alan bir tutum eşliğinde Antroposen birçok sanatçının, küratörün ve sanat kurumunun da konusu olmaya başladı.

Almanya'nın Münih şehrinde bulunan Deutsches Museum'da 5 Aralık 2014 – 30 Eylül 2016 tarihleri arasında gerçekleşen "Welcome to the Anthropocene: The Earth in

Our Hands" (Antroposen'e Hoşgeldiniz: Dünya Bizim Ellerimizde) adlı sergi kapsamlı ve bilimsel araştırma odaklı bir sergi olarak önemli referanslardan birisi.⁹ Beyrut Sursock Müzesi'nde Nataša Petrešin Bachelez ve Nora Razian küratörlüğünde yapılan 'Let's Talk About the Weather: Art and Ecology in a Time of Crisis' (Hadi Havadan Konuşalım: Kriz Zamanında Sanat ve Ekoloji) sergisi de yine Antroposen kavramıyla şekillenen 2016 yılı sergilerinden oldu.¹⁰ Berlin'deki HKW (Haus der Kulturen der Welt | Dünya Kültürleri Evi) tarafından ev sahipliği yapılarak 2013-2014 yıllarında gerçekleştirilen 'The Anthropocene Project' (Antroposen Projesi), Antroposen üzerine kültür, sanat, sosyal bilimler, felsefe ve bilimi bir araya getiren en kapsamlı ve uzun soluklu projelerden biri olarak sanat gündemindeki yerini aldı. Bu iki yıllık proje kapsamında gerçekleştirilen etkinliklerin ses ve video kayıtları da konuyla ilgilenenler için önemli bir kaynak.¹¹

Daha fazla bilgi almak isteyenler için önerilebileceğimiz birkaç diğer kaynak ise şöyle: Stanford Üniversitesi bünyesinde hazırlanan 'Generation Anthropocene' podcast kayıtları. Bu kayıtlar zihin açıcı söyleşilerden oluşuyor.¹² Sanat ve mimarlığı Antroposen kavramıyla bir araya getiren iki yayını da burada belirtmeden geçmemek lazım. Editörlüğünü Heather Davis ve Etienne Turpin yaptığı 'Art in the Anthropocene'¹³ ve Etienne Turpin'in editörü olduğu 'Architecture in the Anthropocene.'¹⁴ Sanat ve mimarlık alanları ile Antroposen kavramı arasındaki bağ üzerine çalışan isimleri bir araya getirmesi açısından önemli olan bu kitaplar internet üzerinden ücretsiz edinilebilir. Türkiye'den Antroposen ve sanat üzerine katkıda bulunmuş bir kaynak olarak ArteEast'in üç ayda bir yayınlanan dergisinin Bahar 2016¹⁵ sayısı, incelenmeye değer. Eko-eleştiri üzerine uzmanlaşmış bir akademisyen olarak ekoloji ve Antroposen ile edebiyat arasındaki ilişkileri kuramsallaştıran bir isim olan Prof. Serpil Oppermann ve Serenella

Iovino¹⁶ tarafından editörlüğü yapılan 'Environmental Humanities: Voices from the Anthropocene' adlı kitabı da önemli kaynaklar arasında önerebiliriz.

Arte'de gerçekleşen Şimdi Buradasınız sergisi için bu gündemi doğrudan kendine dert edinmiş kişiler olarak bu kavram üzerinden okuyabileceğimiz eserleri bir araya getirmek için yola çıktık ve ister istemez sınırlı sayıda bir seçki oluşturduk. 'bu-gün'ü işaretlerken kendi gözümüzden kavram ile ilişki kurduğumuz sanatçılardan Kerem Ozan Bayraktar, Eda Gecikmez, Sibel Horada, Evrim Kavcar, Esra Oskay, Elvan Serin, Seval Şener, Mürüvvet Türkyılmaz ve Özlem Ünlü'nün işlerini sergiye davet ettik. Bu seçki için önu ve arkası olan bir başlangıç denemez, sergi Tuçe Erel ve Seval Şener'in seçimiyle şekillenmiş bir sürecin parçası olarak görülebilir. İşler ve Antroposen kavramı arasında kurduğumuz zihinsel bağlantıyı göstermek açısından tek tek işler üzerinden gitmek önemli olacak. Böylelikle izleyiciye serginin zihinsel haritası da sunulacak.

Kerem Ozan Bayraktar

Neşe dolu müziğin eşliğinde, gündelik yaşamımızda her geçen gün görmezden geldiğimiz, alıştığımız, ölüm, yok olma ve tükenme anı, Kerem Ozan Bayraktar'ın kamerasından çırpıplak, adeta pornografik bir şekilde gözümüzün önünde.

Arıların yok olmasının Dünya üzerindeki etkileri üzerine yapılan araştırmalar yeni değil. Her geçen gün arıların sayısındaki düşüş kritik eşiğe yaklaşıyor. Doğada polenlerin döllenmesinde büyük role sahip olan arıların yok olması, Dünya üzerindeki yaşamın sürdürülebilirliği ile alakalı kaygı verici sonuçlara neden olabilir ve tarımın en önemli unsurlarından birisi sekteye uğrayabilir.^{17 18}

Farkında olmadığımız, görmezden geldiğimiz, önemsemediğimiz bir yok oluşu, bir arı üzerinden ne kadar genelleayabiliriz?

Bir arının plastik, yapışkan, tatlı, pespembe ve baştan çıkaran bir yüzeydeki son saniyeleri bize başka neleri çağrıştırabilir? Bayraktar'ın Ağır'ı birçok farklı düzlemde eş zamanlı okumalara kapılar açarken yok olsun yanı başımızda oluşunu hipnotize edici bir estetiğin arkasına gizlenen bir sertlikle anlatıyor.

Eda Gecikmez

İnsan meraklı bir canlı. Araştırıyor, soruyor, test ediyor, topluyor ve analiz ediyor. Toplama, analiz etme ve sınıflandırma ise bilimsel araştırmaların temel taşı. Toplayıcılığın (bunu tarımdaki toplayıcı olarak algılamamak lazım) müzeciliğe dönüşmesine ön ayak olan 'nadire kabinesi', Eda Gecikmez'in Teşhis ve Muhafaza işinde farklı bir sınıflandırma ve teşhir etme önermesinde bulunuyor. Bugünün ve geleceğin modern hayatından, insan öykülerinden fragmanların bir araya geldiği, adeta arkeolojik kazı görüntüsüyle bu iş bugünün izlerini geleceğe müjdeliyor.

Sibel Horada

Sibel Horada'nın 2010 tarihli 'Hiç Var Olmamış Gibi' işi sanatçının Yıldız Teknik Üniversitesi'ndeki öğrencilik döneminde okulun Yıldız'dan Davutpaşa kampüsüne taşınması dönemine denk geliyor. Sanatçı okulun bahçesinde karşılaştığı, (kurduğu gerekçesiyle) kesilmesinin ardından yerde kalan kökleri de sökülen bir pavlonya ağacının izini sürmeye başlıyor. Okulun ardiyesinde yığılı şekilde bulunduğu ağaç parçalarını 'kurtaran' Sibel'in işi yerinden edilmiş ağaç üzerinden o dönem kökünden kopartılmış Yıldız Teknik Üniversitesi kampüsüne de gönderme yapıyor.

Pavlonya ağacının kökleri ve gövdesi, 'Hiç Var Olmamış Gibi' işiyle bir dönemin kapanışını beyinlere kazıyor... Bu çalışmayla kent içindeki alanların otorite / güç / sermayenin zoruyla bozulmasını ve yok edilmesini görüyoruz. Kök salmanın değeri ve insan eliyle değersizleştirilmesini izliyoruz. Zorla göç ettirilmiş bir pavlonya ağacı;

hafızanın, kök salmanın, yerleşik olmanın izlerini üstünde taşıyor. Yıldız Teknik Üniversitesi'nin kampüsünden koparılışını, öğrencilerin şehrin bir başka yerine sürülmesini kendi gövdesinde ve köklerinde tutuyor. Zorunlu yeni serüveninde geçmişini unutmamak için 'Hiç Var Olmamış Gibi' işi bir anıt gibi sergi mekanının içinde yayılıyor.

Evrin Kavcar

Evrin Kavcar'ın 2013 tarihli "İ.Ü. Botanik" işi, İstanbul Üniversitesi Alfred Heilbronn Botanik Bahçesi'ni zorla kaybettirilmek istenilen bir yaşam alanı olarak ele alırken, taşınacağı söylenen bahçede taşınamaz olanlara odaklanıyordu. 'Şimdi Buradasınız' sergisi vesilesiyle Kavcar, Türkiye'nin ilk botanik bahçesine belli aralıklarla yaptığı ziyaretlerin en yakın tarihli olanlarından topladıklarını, dört sene önceki ziyaretiyle ilişkilendirerek galeri alanına taşıyor. Farklı zaman aralıklarıyla aynı yere yapılan ziyaretler arasında, zorla kaybedilenlerin boşluğu uzanıyor. 2017 tarihli "kuruyoruz" isimli yerleştirme, düşükleri boşluğun şeklini alarak kuruyan ve yaşadıkları coğrafyanın içerdiği çeşitliliği taşıyan varlıklara, bahçenin kuruluşuna dair sorular soruyor.

Botanik bahçeleri, bir araştırma alanı olarak doğadaki tohum ve bitki türü çeşitliliğini bir araya getirmesi açısından önemli. Türlerin her geçen gün yok olduğu Dünya sistemi içinde bu bahçeler, bugün daha da değerli. Eğitim amaçlı kurulan İstanbul Üniversitesi Alfred Heilbronn Botanik Bahçesi, sevgi, ilgi ve bilginin sistem dışına itildiği bir süreçte ona emek verenlerinin tanıklığında yaşamaya devam ediyor. "Kuruyoruz," kurumunun ve kurmanın çeşitli anlamları arasında salınan katmanlı bir yerleştirme. Bu çalışması ile Kavcar, süreci yokluyor, bahçenin bugününü işaretliyor.

Esra Oskay

Zariflik görüntüsünde vahşet, süsleme üzerinden şiddet. Esra Oskay'ın defterinde kullandığı bitkilerin hayatlarına yapılan

insan müdahalesine dair bir tespit. Yetkililer tarafından Ankara şehrini süslemek için defile düzenlemişçesine mevsimlik renkler ve güzellikler ekiliyor dev saksılara. Sanatçının bu iş üzerinden de görünen ama aslında bir büyük seri olan çalışmalarının temeli ev gibi süslenen bir şehre ilişkin. Bitkiler süs olarak kullanıldığından sırası geldiğinde de kaldırılıp atılıyor. Şehri giydiriyorlar ve kısa bir süre sonra şehir çiçekli elbisesini çıkarıp atıyor. Bir doğa parçası olmanın aksine doğayla çoktan kopmuş bir ilişkinin göstergesi bu çiçekli şehir elbiseleri.

Defterde yer alan bitkiler büyük şehir belediyesinin Eylül-Ekim kreasyonundan. Esra Oskay belediyenin yaptığının üzerine bir hamle daha yaparak şiddeti performatif bir biçimde dile getirip defterine sabitliyor. Defterdeki bitkilerin üzerinden bir arabayla geçilerek izleri elde ediliyor. Çiçekler çiçekliğinden ne kaybediyor? İzleri ve kalıntılarıyla defterde yine güzel bir görüntü olarak yerlerini alıyorlar. Ancak burada çiçeğe ne olduğuna değil, çiçeği kullanımlık bir süs eşyası olarak gören insana ne olduğuna bakmak gerekiyor. Eğer Antroposen insanın doğaya hükmüyse Esra Oskay'ın işi güzelin ve şiddetin buluştuğu bu noktada bizi bir çok soru ve bir iç huzursuzluğu ile baş başa bırakıyor.

Elvan Serin

Elvan Serin'in "Visseral" adlı çalışması ahşap üzerine mürekkepli kalemle çizilmiş çizgilerden oluşuyor. Bu çalışmayı herhangi bir tuval ya da kâğıt üzerine çizimden ayıran nedir?

Ne oluyorsa ahşaba/ağaca saygı niteliğinde bir uğraşının sonucunda oluyor. Bu çizgiler ağacı da kendine dahil ederek aynı anda bir hayvana, bir yeryüzü şekline, suyun altına, yansımaya, kıllara, tüylere, saçlara benziyor. Burada dikkat çekici olan hepsinin organik bir çağrışımı olması.

Doğal olana müdahale her zaman yapaylaşma riskini taşır. Kimi zaman sanat eserini doğadan ayıran tam da budur. Elvan'ın çalışması ahşabın ahşaplığını, hadi daha iyisi, ağacın ağaçlığını diyelim bozmayan bir çalışma. Yüzey ve çizginin, ahşap ve mürekkebin eş zamanlı varlığını sürdürmesinin bir örneği. Sanatçısını bile dışlayan bir doğallık var burada. İşte bu sanatçıyı unutturan hal Elvan'ın işini Antposen kavramıyla birlikte düşündüren unsur. Ahşap ve mürekkebin, çizgilerin ve ahşabın boşluklarının kendi başlarıymışçasına sessizce var olmaları.

Seval Şener

Seval Şener'in video yerleştirmesi 'Yasasını Bilmeyen Ağaç'¹⁹, Jung'un 'Kırmızı Kitap'ında²⁰ yer alan '...yasasını bilmeyen bir ağaç gibi büyümeliyiz' cümlesinden yola çıkıyor.

Hacettepe Üniversitesi'nin kampüsündeki bir ağaç, yanındaki hemcinslerine göre bambaşka bir şekilde büyüyor, kendi yolundan sapmış, rengini ve şeklini değiştirmiş bir şekilde göğe yükseliyor. Yasasını tanımayan bu ağaç, belki de hasta, muhtemelen genetik bir mutasyon nedeniyle yolundan çıkmış...

Videoya eşlik eden farklı el yazılarını bir araya getiren defterdeki 'Yasasını bilmeyen bir ağaç gibi büyümeliyiz' satırları 8 ila 37 yaş arası özel eğitim alan, farklı öğrenme güçlükleri olan bireyler tarafından, sanatçının talebiyle yazıldılar. Bu bireylerin kaleminden çıkan Jung'un metaforik satırı, videodaki hasta ağaç ile birlikte bize bir takım sorular sorduruyor: Doğanın yasaları nedir? İnsanlığın sahip olduğu genel geçer kurallar nedir? Bu kurallar kim tarafından neye göre belirlendi? Yasaları bize kim öğretti? Seval Şener'in işi, yolundan ve yasasında çıkmışlık haline, yasanın gereğine, gereksizliğine, yasaya göre şekillendirilmeye ve yasadan sapmaya dair bir yerleştirme.

Mürüvvet Türkyılmaz

Mürüvvet Türkyılmaz'ın Lewis Carroll'ın karakteri Alice ile işlerinde kurduğu ilişki 2000'li yıllarda başladı. Carroll'ın Alice'inin merakı onu yeni maceralara sürüklerken, Mürüvvet Türkyılmaz Alice karakteriyle özdeşlik kuruyor ve Alice sanatçının yol göstereni görevi görüyor.

Sergi için, 'Ateşböceklerinin var kalma direnci' yerleştirmesi ile başladık diyaloga. Bir hafıza torbası, 'gride kes' ve 'yeşilde kes' fotoğrafları ile video yerleştirmesinden oluşan bu iş 'Şimdi Buradasınız' sergisine bağlanıyordu. Sergi sürecinde, sanatçı ile ortak kararımızla bu işleri sergiye dahil etmekten vazgeçtik... Çünkü mekanın içinde, Alice'i çağıran bir durum ile karşı karşıyaydık. Galerinin beton duvarının istinat duvarıyla birleşmesi nedeniyle galeri içine çıkartılmış bir su borusu, Alice'in meraklı gözlerinden kaçmadı.

Alice adeta Mürüvvet Türkyılmaz'ın alter egosu.. Sanatçı Alice'in gözünden bakar, yaşar, deneyimlerini işine aktarır. Arte Sanat'ın içindeki delik, onu yeni serüvene çağırır, duvarın ardındakini keşfetmenin tepenin içinden şehri başka türlü deneyimlemenin heyecanını taşır. Her geçen gün silueti değişen Ankara'nın başka bir yüzünü deneyimleyerek betonu delip geçip, doğaya, parka, yeşile kavuşmanın heyecanı vardır Alice'te.

Özlem Ünlü

Özlem Ünlü'nün sulu boya serisi 'Katliam Pornosu', gündelik yaşam içinde normalleştirilmeye çalışılan, alıştırıldığımız sistemli katliam portrelerinden oluşuyor. İnsanın insana, insanın doğaya, insanın hayvana verdiği zarar, hafızalarımızdan çıkmasın, unutturulmasın diye Ünlü bu seri üzerine çalışmaya başladı. 2015 tarihli işlerinden seçtiği yirmibeş çalışmayı bir arada ilk kez sergileyen Özlem Ünlü, içimizdeki şeytani yüzümüze vuruyor, ondan rahatsız olmamızı sağlıyor. İmgeleri bir araya getirirken, pornografinin gücünden beslenerek kadın

cinayetlerini, çocuk istismarını, hayvan ve doğa katliamında insan egosunun doyum-suzluğunu, tahammülsüzlüğünü ve insanlığın korkunç yüzünü gösteriyor.

Hem içinde yaşadığımız Dünya'ya hem de galeride gözlerimizin önüne serilen manzaraya baktığımızda ne görüyoruz? Antroposen bir kavram olarak yeni ancak çağrıştırdıkları, içeriği ve yaşadığımız ekolojik sorunlar yeni değil. Aynı şekilde sanatçı ve doğa ilişkisi de yeni değil. Zeuxis'in üzümlelerinden Cezanne'nin elmalarına, oradan bu günün galerilere taşınan bitkilerine uzanan süreçte doğa her zaman sanatçılar için bir başlangıç noktası, bir öğretmen, bir esin kaynağıydı. Zaman içerisinde sanatçının doğayla ilişkisi değişime uğradı, doğa sanatçının içinde yer aldığı Dünya'dan öte bir anlama gelmeye başladı. Son dönem sanatının belirginleştirdiği olgulardan biri de sanatçının doğayı gözleyen kişi olmaktan çıkıp doğaya ne olduğu üzerine düşünen, bu düşünceden üreyen duyguyu, duyumu, dışa vurumu farklı medyalarla fizikselleştiren kişi olduğu. Bu durum doğayla/dünyayla doğrudan ilişkisi bulunan Antroposen kavramından yola çıkan "Şimdi Buradasınız" sergisinde yer alan işler üzerinden de görünür oluyor. Galeri mekanına yayılmış, kesilmiş, mutasyona uğramış ağaçlar; koparılan, ezilen mevsimlik bitkiler; doğasına yenilip ölen bir arı, insanın doğaya hükmünün vahşi sonuçlarını gösteren resimler, yapaylaşıp illüstratifleşmiş beden parçaları. Antroposen kavramı üzerinden hem bir farkındalığın hem de hafızanın izini süren bu işler bir yandan son dönem sanatına ışık tutarken bir yandan da Dünya'nın günümüzdeki halini gözler önüne seriyor.

¹ P. J. Crutzen and E. F. Stoermer, 'The "Anthropocene."' Global Change Newsletter 41, 17–18', International Geosphere-Biosphere Programme (IGBP), 2000.

² 'Anthropocene Working Group – Anthropocene' <<https://theanthropocene.org/topics/anthropocene-working-group/>> [accessed 25 January 2017].

³ 'Anthropocene Working Group – Anthropocene'.

⁴ Jan Zalasiewicz, 'What Is the "Anthropocene"? - Current Definition and Status', 2016 <<http://quaternary.stratigraphy.org/workinggroups/anthropocene/>> [accessed 26 January 2017].

⁵ 'Art & Death: Lives Between the Fifth Assessment & the Sixth Extinction', in Art in the Anthropocene: Encounters Among Aesthetics, Politics, Environments and Epistemologies, ed. by Heather Davis and Etienne Turpin (London: Open Humanities Press, 2015), pp. 3–30 <<http://www.oapen.org/search?identifier=560010>> [accessed 15 January 2017].

⁶ Davis and Turpin, 'Art & Death: Lives Between the Fifth Assessment & the Sixth Extinction'. S:6

⁷ Haraway, D. "Anthropocene, capitalocene, plantationocene, chthulucene: Making kin." Environmental Humanities 6.1 (2015): 159-165.

⁸ Jussi Parikka, A Geology of Media (Minneapolis-London: University of Minnesota Press, 2015) <http://www.academia.edu/download/44465509/Review_A_Geology_of_Media_Gabriela_Galati.pdf> [accessed 8 February 2017].

⁹ Deutsches Museum, 'Welcome to the Anthropocene', 2015 <<http://www.deutsches-museum.de/en/exhibitions/special-exhibitions/archive/2015/anthropocene/>> [accessed 30 January 2017].

¹⁰ Nora Razian, Art in the Time of the Anthropocene, 2016 <<http://www.ibraaz.org/interviews/196/>> [accessed 15 January 2017].

¹¹ HKW, 'The Anthropocene Project', 2013 <http://hkw.de/en/programm/projekte/2014/anthropozoen/anthropozoen_2013_2014.php> [accessed 31 January 2017].

¹² Mike Osborne and others, Generation Anthropocene <<https://itunes.apple.com/us/podcast/generation-anthropocene/id526637040?mt=2>> [accessed 31 January 2017].

¹³ Art in the Anthropocene: Encounters Among Aesthetics, Politics, Environments and Epistemologies, ed. by Heather Davis and Etienne Turpin (London: Open Humanities Press, 2015) <<http://www.oapen.org/search?identifier=560010>> [accessed 15 January 2017].

¹⁴ Etienne Turpin, Architecture in the Anthropocene: Encounters among Design, Deep Time, Science and Philosophy (Michigan: Open Humanities Press, 2013) <<http://dx.doi.org/10.3998/ohp.12527215.0001.001>> [accessed 31 January 2017].

¹⁵ Nazlı Gürlek, 'Nature Is Our Body: Editorial Note', ArteZine, 2016 <<http://www.art-agenda.com/shows/arteeast-quarterly-fall-2015/>> [accessed 31 January 2017].

¹⁶ Environmental Humanities: Voices from the Anthropocene, ed. by Serpil Oppermann and Serenella Iovino (London: Rowman & Littlefield International, 2016) <<https://rowman.com/ISBN/9781783489398/Environmental-Humanities-Voices-from-the-Anthropocene>> [accessed 10 February 2017].

¹⁷ Azadeh Ansari, 'Bee Study: Pollinators Face Extinction, UN Group Says', CNN, 26 February 2016 <<http://www.cnn.com/2016/02/26/world/un-bees-and-butterflies-report/index.html>> [accessed 28 January 2017].

¹⁸ Trond H. Larsen, Neal M. Williams, and Claire Kremen, 'Extinction Order and Altered Community Structure Rapidly Disrupt Ecosystem Functioning: Altered Community Structure Disrupts Function', Ecology Letters, 8.5 (2005), 538–47 <<https://doi.org/10.1111/j.1461-0248.2005.00749.x>>.

¹⁹ 'Yasasını bilmeyen bir ağaç gibi büyümeliyiz. Ereğin bir sınır olduğunu bilmeden bir ereğe yöneliriz böylece yaşamın dışına çıkarız.' C. G. Jung, The Red Book Liber Novus A Reader's Edition, ed. by Sonu Shamdasani (WW Norton&Company : New York London, 2009) s.144

²⁰ C. G. Jung, The Red Book Liber Novus A Reader's Edition, ed. by Sonu Shamdasani (WW Norton&Company : New York London, 2009)

NOW YOU ARE HERE

What does our present location tell us?

What do we see when we look around us?

Where do those things we saw or experienced in the past stand today? Where will they be tomorrow?

How do we influence the conditions we are in as individuals? How do we change, transform our environment?

When was the last time we contemplated on the relationship we have with nature?

How involved are we in the production and consumption processes of things we consume, from the water we drink to the bread we eat?

What is our impact or contribution in this process as individuals?

Where are we?

What does our exact location mean to us?

We are here, but where is here? What is here?

This text aims to define the link between the concept of Anthropocene and the exhibition "Now You Are Here " by asking these questions and taking related discussions in the fields of art and cultural studies as a starting point.

In the first part, we will provide an introduction to the brief history of this relatively new concept in cultural studies and its references to a much longer history from the perspective of science and social sciences. This we will follow with a discussion of international exhibitions in terms of the concept's visibility in the arts, with references to theoreticians who have differing critical views of the concept. Finally, we will provide some insights on the links we established between the works and Anthropocene.

Human reproduction rate has crossed over the critical threshold. There will be much more of us from now on. There have never been this many human beings on Earth until now, while many other species have become or are becoming extinct. According to scientists, the Sixth Mass Extinction has begun. We have been using natural resources lavishly to generate energy. There are many researchers and scientists who examine this process from diverse perspectives. The research in the past 15 years converges on the concept of Anthropocene, a Greek word meaning "the Human Epoch" that was proposed by Crutzen and Stoermer in 2000.¹ According to Crutzen and Stoermer, the scar left by humans on the Earth's surface has deepened, and the scar turned into an irreversible damage in this epoch. Furthermore, this epoch marks the point when human beings stopped fearing natural disasters like thunder strikes, avalanches, floods, and

have instead started creating such disasters of their own making. There is on-going research and discussion on determining the exact beginning of this epoch. Crutzen and Stoermer argued that the concept of Holocene should be replaced by another concept, and proposed Anthropocene.

Discussions on human impact on nature are not news, but the transition from one geological epoch to another one is new, and significant in determining what is "now". The concept has been approved as a geological epoch in September 2016 thanks to research conducted by members of the Anthropocene Working Group.^{2 3}

There are differing opinions on the beginning of Anthropocene. One of the three speculative proposals is the thesis that says humans started impacting the Earth with agriculture. According to William Rudiman, Anthropocene started 8000 years ago with humans destroying vast wooded lands for agriculture. Crutzen and Stoermer, who gave epoch its name Anthropocene, start it with the Industrial Revolution and the invention of the steam engine at the end of the 18th Century. The third thesis starts the epoch in the 1940s with the atom bomb and the start of nuclear bomb experiments.⁴

There are also theorists who have a critical view of Anthropocene, which has been an inspiration in the Arts and has had direct

impacts on practice of many artists. For example, Isabella Stengers⁵ says that Anthropocene proposes a “future perfect continuous” tense here that puts theorists into a very agreeable position. Donna Haraway⁶ takes a similar stance with Stengers, and criticizes the concept as being an expression that has meaning for upper-class intellectual scientist while being a hollow term having no significance for indigenous people. Proposing the Chthulucene concept instead of Anthropocene, Haraway feeds from the Gaia theory to argue that the Earth will remain eternally strong within its own chaotic structure, and that humans can never be a transformational force within this complex Gaia system. Capitalocene, an alternative to Anthropocene used by human beings to write their own history, also faces harsh criticism by Haraway. Haraway finds this concept that is used to explain climate change, and agriculture and seed issues resulting from the capitalist system and fast-paced technological advances weak. Jussi Parikka, an expert on media archeology, criticizes Anthropocene through Anthrobscene, a term he coined himself. With this term he created by combining Anthro, an Ancient Greek word meaning ‘human’, and ‘obscurity’, Parikka criticizes the unabashed exploitation of natural resources by humans on the basis provided by nation-states and private companies through mechanisms provided by science, engineering and governance.⁷

Discussions on Anthropocene in social sciences and arts are more critical and skeptical in comparison to those in geology and natural sciences. Anthropocene became a topic for many artists, curators and arts institutions along with an attitude that takes into account the impact of economic, social and political structures that lie at the center of this human-made trauma.

Deutsches Museum in Munich hosted the exhibition ‘Welcome to the Anthropocene: The Earth in Our Hands’ between December 5, 2014 and September 30, 2016. This com-

prehensive exhibition is a major reference with its scientific-research focus.⁸ Another 2016 exhibition that was shaped by the Anthropocene concept was ‘Let’s Talk About the Weather: Art and Ecology in a Time of Crisis’ curated by Nataša Petrešin Bachelez and Nora Razian at the Beirut Sursock Museum.⁹ Berlin’s HKW (Haus der Kulturen der Welt) hosted the ‘The Anthropocene Project’ in 2013-14 as one of the most extensive and long-reaching projects that brings together cultural studies, art, social sciences, philosophy and science. Sound and video documentation of activities of this two-year project present a significant resource for everyone interested in this topic.¹⁰

Another source of information are the ‘Generation Anthropocene’ podcasts prepared and published by Stanford University. These recordings consist of enlightening conversations.¹¹ Two publications that bring art, architecture and Anthropocene together should also be mentioned here: ‘Art in the Anthropocene’¹² edited by Heather Davis and Etienne Turpin, and ‘Architecture in the Anthropocene’¹³ edited by Etienne Turpin. These books can be obtained free-of-charge on the Internet and are important resources that bring together names that work on the link between art, architecture and Anthropocene. The Spring 2016¹⁴ issue of *ArteEast*’s quarterly magazine is worth examining as a resource from Turkey. Finally, an important resource is the book ‘Environmental Humanities: Voices from the Anthropocene’ edited by Prof. Serpil Oppermann and Serenella Iovino.¹⁵ Oppermann is an academic specialized in eco-criticism, who theorizes the links between ecology, Anthropocene and literature.

As people who have made this topic a direct, personal concern, we have set out to compile all works linked the concept of Anthropocene for “Now You Are Here” at Arte, and unavoidably ended up with a limited selection. As we were putting a mark on ‘to-day’, we invited works by artists Kerem

Ozan Bayraktar, Eda Gecikmez, Sibel Horada, Evrim Kavcar, Esra Oskay, Elvan Serin, Seval Şener, Müriüvvet Türkyılmaz, and Özlem Ünlü, which we could relate to the concept from our own perspective. There has been many works produced in the context of Anthropocene and ecology, and a part of a process can be observed in the works selected by the curators. We find it important to look at the works one by one in order to show our mental links between them and Anthropocene. Therewith we will also present a mental map of the exhibition.

Kerem Ozan Bayraktar

With happy music in the background, Kerem Ozan Bayraktar almost pornographically presents the stark naked moment of death, vanishing and extinction that we deny every day of our lives.

There has been a lot of research on the extinction of bees and its impact on Earth. The decline in bee populations is approaching the critical threshold. Bees have a major role in pollination and their extinction would lead to drastic consequences in the sustainability of life on Earth and disrupt one of the most important components of agriculture. How much can we generalize going out from one bee an extinction we face in unawareness, denial and indifference? What else do the last seconds of a bee on a plastic, sticky, sweet, pink and seducing surface bring to mind? Bayraktar’s requiem provides us with the passages to simultaneous, multi-layered interpretations, while telling us about an extinction that is happening right under our noses with harshness concealed behind a hypnotizing aesthetic.^{16 17}

Eda Gecikmez

Human being is a curious one. S/he continuously investigates, examines, gathers, tests and analyses. It is obvious that gathering, analyzing and taxonomy are the basics of all scientific inquiry. Eda Gecikmez’s work, titled ‘Detection and Conservation’ suggests a different premise of taxonomy and display

through the practice of collecting and cabinet of curiosity, which has transformed into museums in the past. This work carries away the current traces of humanity to the future, and represents an archeological excavation finding of the fragments of modern life and human stories.

Sibel Horada

Sibel Horada's work 'As If It Never Existed' (2010) corresponds to her student years at Yıldız Technical University, specifically to the period the school moved to its campus in Davutpaşa in the Topkapı district of Istanbul. The artist encounters and starts tracing down a dried-up paulownia tree in the school's garden, whose roots were uprooted after it was cut down. Sibel "saves" the tree parts piled up in the school warehouse and creates her work on this dislocated tree that relates to the uprooting of Yıldız Technical University from its original campus.

The trunk and roots of the Pavlonya tree imprints the closing of an ear in minds with 'As If It Never Existed'. We see the destruction by force of urban areas by authority / power / capital. We see the value of being rooted and its defilement in the hands of humans. The forced migration of a paulownia tree carries on it the marks of memory, taking root, being a resident. It holds in its trunk and roots the separation of Yıldız Technical University from its campus, the driving of the students to some other part of the city. In order not to forget its past in its new enforced adventure, 'As If It Never Existed' spreads over the exhibition area like a monument.

Evrin Kavcar

Evrin Kavcar's work "I.U. Botany" (2013) takes the Istanbul University's Alfred Heilbronn Botanical Garden as a habitat that is to be "lost" on purpose and by force, and focuses on the unmovable in the garden that is said to be moved. Kavcar links pieces she has collected during her recent visits to Turkey's first botanical garden to those she gathered there four years ago, and carries this through "Now You Are Here" to the gal-

lery grounds. The void left by those "lost" by force stretches between visits to the same place at different times. The installation "Wither or Bloom" (2017)¹⁸ asks questions related to the establishment of the garden through objects that dried up and taken the form of the space they fell into and that carry the diversity of the geography they lived in. Botanical gardens are important with their role as a research ground that brings together the diversity of seeds and plant species in nature. These gardens are even more significant today as they exist in a world where plant species are rapidly becoming extinct. Istanbul University's Alfred Heilbronn Botanical Garden was built for educational purposes and has since lived on the shoulders of those who give their effort to it in times there love, affection and information are pushed out of the system. "Wither or Bloom" is a layered installation that vibrates between drying and various connotations of drying. Kavcar's visit is a process of controlling and checking the current state of the garden.

Esra Oskay

If we think about the life of the plants, disturbed by man that is depicted in Esra Oskay's notebook, they may be seen as wildness in disguise of elegance and violence by means of ornamentation. Giant flowerpots are arranged with natural colors and beauties of nature for the sake of urban beautification by the city authorities. This is a fragment of the bigger series of Pavement Botany, which has the theme of beautification of the urban space like a home. Just because the plants and flowers are used as ornaments, they are also disposable. It is as if the city is dressed and after a while it takes off its flowered clothes, which is representing an already broken relationship between human and nature.

The plants depicted on the notebook belong to the September-October creation arranged by metropolitan municipality. By taking a step further, Esra Oskay expresses the vio-

lence in a performative manner and fixes it on the notebook. A car overrides the plants on the book and only the traces of them remain. The question is that does the flowers lost their floweriness? Maybe no, because the traces and remaining of them still on the notebook, which is saving the beauty as well. The main interest here is not to ask what happened to the flowers, but to ask what happened to the human who perceives the flower as a disposable ornament. Since Esra Oskay's work stands at the intersection point of the beauty and violence, her work leaves us alone with the sense of inner restlessness and it triggers many questions.

Elvan Serin

Elvan Serin's work titled "Visseral" is an ink drawing on wood. How does this work separate itself from the canvas or paper works? The special thing about Serin's work is that the way she treated her wooden material respectfully. The lines in her work integrated with the lines of the wood which transform into an animal, a land surface, an underwater scene, a reflection, a piece of hair or fur. All of these have connotations of organic entities.

The intervention to the nature always has the risk of artificializing it, and in a certain extent this is what separates the work of art from the nature. Elvan Serin's work is not disarranging the very woodiness of the wood, that is to say it suggests the synchronistical beings of surface and drawing on the one side, wood and ink on the other. This spontaneity excludes even the artist herself in such a way that the wood, the ink, drawings and the holes on the woods exist silently as if they are on their own.

Seval Şener

Seval Şener's video installation titled "The Tree That Does Not Know Its Law" inspired from a quote from Jung's "Red Book" ¹⁹ saying "We should grow like a tree that does not know its law" .

A tree at the University Campus, which is in a weird shape, grows differently comparing its same species neighbors. Probably this tree that does not know its law is ill due to a genetic mutation.

Besides the video there is a notebook of which pages are written down the same phrase of 'We should grow like a tree that does not know its law' by a number of individuals who have different levels of learning disability between the ages of 8 to 37. The metaphorical expression of Jung, which is written down by the mentioned individuals, together with the ill tree on the video make us ask some questions. What are the laws of nature? What are the universal rules of humanity? Who did put these rules? What are the principles of these rules? Who did teach these rules to us? Seval Şener's installation work makes us to think on the issues such as the necessity of the law on the one hand, and being formed by the law or deviate from it on the other.

Mürüvvet Türkyılmaz

Mürüvvet Türkyılmaz started to engage with the Lewis Carol's famous character Alice in her works since early 2000's. Türkyılmaz identifies herself with Alice, whose adventures' starting point is always her curiosity, and Alice becomes guiding character of Türkyılmaz.

At the beginning we thought of choosing the installation titled "Fireflies' resistance to survive", which is composed of a memory bag, two photographs titled 'cut on green' and 'cut on grey', and a video installation, was related to the "Now You Are Here". However during the preparation process of the exhibition, through negotiating with the artist, we changed our mind and decided not to proceed with our initial plans, because the gallery space was calling for Alice. Careful eyes of Alice spotted a water pipe, which overextends to the gallery space due to the conjunction of the concrete walls of the gallery with the supporting walls of the main building.

Alice functions as an alter ego of Mürüvvet Türkyılmaz. She looks and lives through the eyes of Alice and transfers her experiences into her works. The hole on the wall calls her to a new adventure. Thus, she is excited with the idea of passing behind the wall and living the city in a different manner. Alice has a kind of adventurous spirit which encourages her to see different faces of the city of Ankara, which is changing day by day, and to embrace the nature, parks and green fields by penetrating through the wall.

Özlem Ünlü

Özlem Ünlü's watercolor works titled "Masacre Porn" consist of portraits of systematic massacres, which are normalized in life. Ünlü started to work on this project with the motivation that the human violence directed to the man/women, to the nature and to the animals that should always be remembered and never forgotten. She chooses twenty five pieces among her series from 2015 and exhibits them together for the first time. Her intention is to confront us with the devil inside and by doing so made us uncomfortable. By activating the power and impact of pornography, she exposes the devilish face of humanity including killings of women, child abuse and the destruction of nature.

What do we see when we look at the world we live in? What we see when we look at the images in the gallery space? Although Anthropocene is a new concept for scientific researches, its implications and the ecological problems, which we confronted, are not those new. The relation between the artist and the nature is not new as well. If we take look back to the history of art, from the grapes of the Zeuxis and the apples of Cezanne to the plants exhibited in the galleries of today, we see that nature has always been a starting point for artists and also has been a great teacher and inspiration. Within the time, this relation has changed in a manner that nature represents something different from the world which the artist in. One of the implications of the current art is

that the artist is not the one who only observes the nature anymore, but s/he reflects on it, together with actualizing sensations, affections and expressions through different mediums. This fact is very obvious concerning to the works exhibited at the "Now You Are Here", which takes Anthropocene as its leading concept. The trees, mutated and cut ones, spreading over the gallery space; the plants, squeezed and picked; a dead bumble bee; the paintings which shows the wild consequences of the hegemony of man over nature; the body parts, illustrated and artificialized. All of these works which follow the traces of a kind of awareness and also a memory, expose the situation of the current art on the one hand, and the situation of the world on the other.

Translation:

Korhan Erel, Şevket Sevrge

¹ P. J. Crutzen and E. F. Stoermer, 'The "Anthropocene."' Global Change Newsletter 41, 17–18', International Geosphere-Biosphere Programme (IGBP), 2000.

² 'Anthropocene Working Group – Anthropocene' <<https://theanthropocene.org/topics/anthropocene-working-group/>> [accessed 25 January 2017].

³ 'Anthropocene Working Group – Anthropocene'.

⁴ Jan Zalasiewicz, 'What Is the "Anthropocene"? - Current Definition and Status', 2016 <<http://quaternary.stratigraphy.org/workinggroups/anthropocene/>> [accessed 26 January 2017].

⁵ 'Art & Death: Lives Between the Fifth Assessment & the Sixth Extinction', in Art in the Anthropocene: Encounters Among Aesthetics, Politics, Environments and Epistemologies, ed. by Heather Davis and Etienne Turpin (London: Open Humanities Press, 2015), pp. 3–30 <<http://www.oapen.org/search?identifier=560010>> [accessed 15 January 2017].

⁶ Davis and Turpin, 'Art & Death: Lives Between the Fifth Assessment & the Sixth Extinction'. S:6

⁷ Haraway, D. "Anthropocene, capitalocene, plantationocene, chthulucene: Making kin." Environmental Humanities 6.1 (2015): 159–165.

⁸ Jussi Parikka, A Geology of Media (Minneapolis-London: University of Minnesota Press, 2015) <http://www.academia.edu/download/44465509/Review_A_Geology_of_Media_Gabriela_Galati.pdf> [accessed 8 February 2017].

⁹ Deutsches Museum, 'Welcome to the Anthropocene', 2015 <<http://www.deutsches-museum.de/en/exhibitions/special-exhibitions/archive/2015/anthropocene/>> [accessed 30 January 2017].

¹⁰ Nora Razian, Art in the Time of the Anthropocene, 2016 <<http://www.ibraaz.org/interviews/196/>> [accessed 15 January 2017].

¹¹ HKW, 'The Anthropocene Project', 2013 <http://hkw.de/en/programm/projekte/2014/anthropozoen/anthropozoen_2013_2014.php> [accessed 31 January 2017].

¹² Mike Osborne and others, Generation Anthropocene <<https://itunes.apple.com/us/podcast/generation-anthropocene/id526637040?mt=2>> [accessed 31 January 2017].

¹³ Art in the Anthropocene: Encounters Among Aesthetics, Politics, Environments and Epistemologies, ed. by Heather Davis and Etienne Turpin (London: Open Humanities Press, 2015) <<http://www.oapen.org/search?identifier=560010>> [accessed 15 January 2017].

¹⁴ Etienne Turpin, Architecture in the Anthropocene: Encounters among Design, Deep Time, Science and Philosophy (Michigan: Open Humanities Press, 2013) <<http://dx.doi.org/10.3998/ohp.12527215.0001.001>> [accessed 31 January 2017].

¹⁵ Nazlı Gürlek, 'Nature Is Our Body: Editorial Note', ArteZine, 2016 <<http://www.art-agenda.com/shows/arteeast-quarterly-fall-2015/>> [accessed 31 January 2017].

¹⁶ Environmental Humanities: Voices from the Anthropocene, ed. by Serpil Oppermann and Serenella Iovino (London: Rowman & Littlefield International, 2016) <<https://rowman.com/ISBN/9781783489398/Environmental-Humanities-Voices-from-the-Anthropocene>> [accessed 10 February 2017].

¹⁷ Azadeh Ansari, 'Bee Study: Pollinators Face Extinction, UN Group Says', CNN, 26 February 2016 <<http://www.cnn.com/2016/02/26/world/un-bees-and-butterflies-report/index.html>> [accessed 28 January 2017].

¹⁸ Trond H. Larsen, Neal M. Williams, and Claire Kremen, 'Extinction Order and Altered Community Structure Rapidly Disrupt Ecosystem Functioning: Altered Community Structure Disrupts Function', Ecology Letters, 8.5 (2005), 538–47 <<https://doi.org/10.1111/j.1461-0248.2005.00749.x>>.

¹⁹ 'We should grow like a tree that likewise does not know its law. We tie ourselves up with intentions, not mindful of the fact that intention is the limitation, yes, the exclusion of life.' C. G. Jung, The Red Book Liber Novus A Reader's Edition, ed. by Sonu Shamdasani (WW Norton & Company : New York London, 2009) p.144

²⁰ C. G. Jung, The Red Book Liber Novus A Reader's Edition, ed. by Sonu Shamdasani (WW Norton & Company : New York London, 2009)

ŞİMDİBURADASINIZ NOW YOU ARE HERE

Kerem Ozan Bayraktar
1984/ İstanbul

"A Music Video for Requiem",
2014, 02:41
Tek kanal | Single channel

ŞİMDİ BURADASINIZ NOW YOU ARE HERE

Eda Gecikmez

1984/İstanbul

“Teşhis ve Muhafaza” | “Detection and Conservation”
2015, 140x180cm
Tuval üzerine yağlı boya | Oil on canvas

Fotograflar: André Carvalho and Tugba Karatop – CHROMA
Photography: André Carvalho and Tugba Karatop – CHROMA

ŞİMDİ BURADASINIZ NOW YOU ARE HERE

Sibel Horada

1980 / İstanbul

“Hiç Var Olmamış Gibi” | “As If It Never Existed”
2009
Ölçü değişken | Dimensions variable
Yerleştirme | Installation

Evrim Kavcar

1976 / İstanbul

"Kuruyoruz" | "Wither or Bloom"
2013 - 2017
Ölçü değişken | Dimensions variable

3 Şubat 2017'de İ.Ü. Alfred Heilbronn Botanik Bahçesi'nden toplanan yaprak, kabuk, bitki sapı ve tohumlar, defter içinde notlar ve görsel malzeme

Collected materials of leaves, shells, stem, seeds, notes in notebook and images.

ŞİMDİ BURADASINIZ NOW YOU ARE HERE

Esra Oskay

1984/Başkale

“Kaldırım Botanîği” | “Botanics of Sideways”
2016, Karışık teknik | Mixed technique

ŞİMDİ BURADASINIZ NOW YOU ARE HERE

Elvan Serin

1985/İzmir

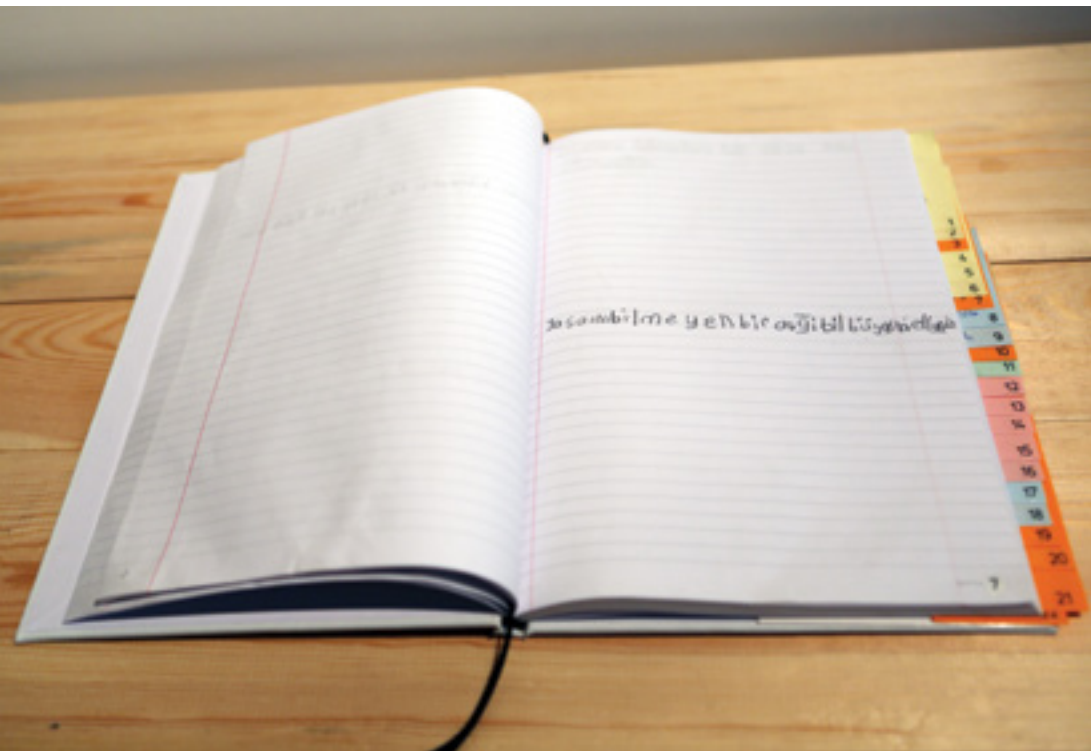
"Visseral"
2016
70x77cm
Ahşap üzerine mürekkepli kalem | Pen on wood

ŞİMDİ BURADASINIZ NOW YOU ARE HERE

Seval Şener

1977/Tokat

“Yasasını Bilmeyen Ağaç” | “A Tree That Does not Know Its Law”
2016, Video, defter | Video, notebook

* “Yasasını bilmeyen bir ağaç gibi büyümeliyiz. Ereğin bir sınır olduğunu bilmeden bir ereğe yöneliriz böylece yaşamın dışına çıkarız.”

“We should grow like a tree that likewise does not know its law. We tie ourselves up with intentions, not mindful of the fact that intention is the limitation, yes, the exclusion of life.”

C. G. Jung, Kırmızı Kitap | Red Book

ŞİMDİ BURADASINIZ NOW YOU ARE HERE

Mürüvvet Türkyılmaz

1968 / İzmir

“imkansızlıkyokdiyarı” | “notimpossibleland”
2003-2017
60x60 cm
Branda üzerine renkli baskı
Color print on tarpaulin

* İşin ismi için Alice Harikalar Diyarında kitabındaki “İmkansız ulaşmanın tek yolu, onun mümkün olduğuna inanmaktır.” alıntısından esinlenilmiştir.

* The name of the work is inspired from the quote in Alice in Wonderland: “The only way to achieve the impossible is to believe that it is possible.”

ŞİMDİ BURADASINIZ NOW YOU ARE HERE

Özlem Ünlü

1983/Ankara

“Katliam pornosu” | “Massacre porn”

2015

14x10 veya 15x10 (her biri | each)

25 adet, kâğıt üzerine suluboya | 25 pieces, water color on paper

NOW
YOU ARE
HERE

ŞİMDİ BURADASINIZ

21 Şubat/February - 25 Mart/March 2017

NOW
YOU ARE
HERE

www.artesanat.org